

РЕШЕНИЕ

№ 179

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3441** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Е. Юг Е. ЕИК[ЕИК], подадена чрез юрк.Щ. Р., срещу Решение № Ж-192/13.03.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което са дадени на дружеството задължителни указания да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ“, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на С. Я. П. за присъединяване на Ф. 30 kWp, предвидена в УПИ XIV- 14. кв. 27. [населено място] [община], област Я., за която присъединяването е отказано със Становище № 4398974/31.10.2019г. от Е. Юг Е. и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 Е. Юг Е. да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при съществено противоречие с процедурата и с материалноправните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Твърди се, че липсват мотиви, като се сочи, че решението е в противоречие с нормативните актове в областта на енергетиката. Според жалбоподателя, неправилно КЕВР приема, че операторът на електроразпределителната мрежа няма право да отказва да присъединява обекти за

производство на електрическа енергия към неговата мрежа, независимо от състоянието ѝ и без да се взема под внимание факта, че присъединяването ще влоши качеството на доставяната електрическа енергия до потребителите. Поддържа се, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а само се изброяват събитията, довели до подаване на жалбата в КЕВР, като и избирателно се цитират отделни разпоредби от издадения на Е. Юг Е. лиценз. Сочи се, че изложените мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Твърди, че не са обсъдени възраженията на дружеството и не са формирани мотиви за отхвърлянето им. Изложено е подробно становище в подкрепа на твърдението, че присъединяването на обекта ще доведе до недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, доставяно до потребителите в процесния район, както и че определянето на техническите условия, необходими за присъединяването на процесния обект е изцяло от компетентността на оператора на разпределителната мрежа. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. В съдебно заседание дружеството се представлява от юрк.Д., представя списък с разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрк. Т.Б. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и изразява искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмени бележки.

Заинтересованата страна С. Я. П., редовно уведомена, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От С. Я. П. е депозирано заявление до Е. Юг Е. за проучване за присъединяване на „Ф. „Б. 1“ 30 kWp“ в УПИ XIV-14, кв. 27, [населено място], [община], област Я. при условията на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Заявеният срок за въвеждане в експлоатация на Ф. е 01.05.2020г. Имотът се намира в урбанизирана територия и в него е разположена едноетажна полумасивна сграда, присъединена към електроразпределителната мрежа. Предвиденият за изграждане обект отговаря на изискванията на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ, което обстоятелство не се оспорва от Е. Юг Е.. Във връзка с така подаденото заявление ЕР Юг твърди, че е направило проучване и изчисления, процедурата е отказана със Становище 4398974 от 31.10.2019г. поради изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности към въздушен електропровод (ВЛ) 20 kV „Б.“ от п/ст „Я.“. Във връзка с така издаденото становище, от С. Я. П., до КЕВР е подадена жалба с вх. №37124/24.01.2020г. на Е. Юг Е., препратена до Комисията, където е постъпила с вх. № Е-13-262-21/03.02.2020 г. на КЕВР. Жалбата е била изпратена от Е. Юг Е. с писмо с изх. № 1031/30.01.2020 г., заедно със становището на дружеството. В отговор на жалбата е прието Решение №Ж-192/13.03.2020г. на КЕВР. В решението е посочено, че по същество издаденият от дружеството документ представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Изложено е, че от Е. Юг Е. не са изпълнени

изискванията на чл.91, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи като не са определени условията и не е представено писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Според Комисията, производството е неправомерно прекратено и не са спазени сроковете по процедурата, посочени в Раздел II на Наредба № 6 след получаване на заявлението за проучването на условията за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Решение №Ж-192/13.03.2020г. на КЕВР е изпратено 19.03.2020г./л.120/ на Е. Юг Е..Жалбата от Е. Юг Е., с която решението се оспорва пред Административен съд София-град е подадена чрез КЕВР с вх. №Е-13-262-22 от 03.04.2020г.същата е в срок.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза. Изводите на експерта се оспорват по същество от процесуалният представител на ответника.Изложени са възражения от процесуалния представител на ответника за неотноситимост на тези изводи към процесния спор т.к. предмет на изследване на експертизата е свързване на Ф. към мрежа средно напрежение, а процесната електроцентрала се присъединява към мрежа ниско напрежение.Експертът дава заключение, че присъединяването на всеки генератор към мрежата предизвиква повишаване на напрежението в точката на присъединяване. При оразмеряване на присъединяването на електроцентрала е необходимо да бъдат спазени всички параметри на качеството на напрежение според БДС EN 50160.В случай, че бъде изградена Ф., ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти и производители в района на м.“Б.“, захранвано от ВЛ 20kV „Б.“ от п/ст 110/20kV „Я.“.

Съдът не кредитира приетата по делото СТЕ поради следното: Видно от изготвената СТЕ, вещото лице е направило изчисления за присъединяване на Ф. за мрежа Средно напрежение.В случая се касае за Ф. до 30 kW които се присъединява на мрежа Ниско напрежение.Също при изчисленията си вещото лице е използвало идеален режим от нулева консумация/пълна генерация, което е практически непостижимо при хипотеза, в която или има пълна натовареност на мрежата или пълното и разтоварване т.е. при изчисленията си В.Л. е не е използвало реални данни при работа на малък Ф..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като

извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с пет гласа „за“, от които три са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на решението. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към

оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

С обжалваното пред КЕВР Становище № 4398974/31.10.2019 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа е посочено, че заявлението може да бъде разгледано само ако произвежданата енергия от фотоволтаичната централа се консумира изцяло от обекта на потребителя, присъединен в същия имот и няма да се отдава в разпределителната мрежа на Е. Юг Е.. В случай, че посоченото не се заяви от С. Я. П., процедурата следва да се счита за прекратена, тъй като са изложени аргументи, че няма възможност за присъединяване

на заявления обект.

От Е. Юг Е., при разглеждане на подаденото заявление не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата и непълнотите или несъответствията в тях не са отстранени, въпреки че на лицето е указано да стори това. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. Не може да се твърди, че поставеното от електроразпределителното дружество условие - произвежданата енергия от фотоволтаичната централа да се консумира изцяло от обекта на потребителя, присъединен в същия имот и да не се отдава в разпределителната мрежа на Е. Юг Е. не е искане за предоставяне на допълнителна информация. В подаденото искане за проучване е попълнен съответния раздел и ясно е заявено желание за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа. Цитираното условие е насочено към изменение на волята на заявителя, поради което неизпълнението му не може да се квалифицира като неотстраняване на непълноти по смисъла на чл. 88, ал.7 от Наредбата.

В случая не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6 и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Тъй като обаче, от една страна, Е. Юг Е. е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че Становище № 4398974/31.10.2019 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта.

Е. Юг Е. притежава Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Съгласно разпоредба на т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т.3.4.1 задължава лицензиантът да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая електроразпределителното дружество се позовава на причини от технически характер, а именно, че капацитетът на

извода е изчерпан преди присъединяване на новата Ф. и в случай, че бъде изградена Ф. ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти. Посоченото се потвърждава и от заключението на СТЕ. Предвид цитираното задължение на Е. Юг Е. по т. 3.1.7. от лицензията, така изложената причина е възможно следствие от неизпълнението на задължението на лицензианта да развива мрежата. При положение, че Ф., с мощност 30kW в УПИ XIV -14, кв.27, [населено място], [община], заявена за присъединяване от С. Я. П. отговаря на законовите изисквания за присъединяване, то прекратяването на процедурата или отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност по т. 3.4.1. от лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение. „Гарантиран достъп“ означава безусловен такъв и именно по тази причина в Глава четвърта Производство на енергия от възобновяеми източници, Раздел II Присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници от ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. В тази посока, в чл. 22, ал. 1 от ЗЕВИ е предвидено, че операторите на разпределителни електрически мрежи ежегодно до 28 февруари представят на оператора на преносната електрическа мрежа предвижданите за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към разпределителните мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, по райони на присъединяване и нива на напрежение, а съгласно ал. 5 на същата разпоредба КЕВР издава решение по реда на чл. 115 и следващите от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3), с което одобрява тези мощности след извършване на проверка. Съгласно чл. 23 от ЗЕВИ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, следва да процедират, като тази процедура е предвидена именно в изпълнение на целите на ЗЕВИ по чл. 2 и чл. 18, за да е налице предвидимост, обективност и липса на дискриминация по отношение на всички евентуални желаещи производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. ЕР Юг би следвало да присъедини всеки желаещ производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, което определено е целта на закона, предвид горесцитираните норми на чл. 22 и чл. 23 от ЗЕВИ, във връзка с чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Наличието на подобна регламентация и одобряването на електрически мощности е в съответствие с целите като процентни показатели на енергия от възобновяеми източници регламентирани в приложение 1 на Директива 2009/28/ЕО, които от своя страна са предвидени с цел създаване на баланс през годините (от 2005-та до 2020-та съгласно Директивата) от една страна между увеличаването на дела на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия и от друга - формирането на цената на електрическата енергия, която не следва да бъде непосилна за крайните потребители. Безспорно, че цената

на електрическа енергия от възобновяеми източници е преференциална и тази цена в крайна сметка се заплаща именно от крайните клиенти. В контекста на изложеното е приета и разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгласно т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. В подкрепа на горните мотиви е т. 43 от преамбюла на Директива 2009/28/ЕО, изцяло транспонирана с приемането на ЗЕВИ, имаща за цел да стимулира гражданите към постигането на целите на Директивата, т.е. към използване на електрическа енергия от възобновяеми източници, както и т. 51 от преамбюла на Директива (ЕС) 2018/2001 от 11.12.2018 г. И двете директиви имат идентичен предмет - насърчаването на използване на енергия от възобновяеми източници, като по-новата определя правната рамка, в частност процентите на електрическа енергия от възобновяеми източници в отделните държави членки до 2030 г. Съгласно т. 51, която на практика пояснява вложеното в т. 43 на Директива 2009/28/ЕО за да се насърчава използването на възобновяема енергия от микро, малки и средни предприятия (МСП) и от отделните граждани в съответствие с целите, определени в настоящата директива, за малките проекти за възобновяема енергия, включително децентрализираните проекти, например покривните слънчеви инсталации, следва да се въведе процедура чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата до компетентния орган. Съдът следва да отбележи, че операторът на електроразпределителна мрежа разработва план за развитие на електроразпределителната мрежа, включващ мерки за подобряване ефективността и модернизиране на съществуващата електроразпределителна мрежа, за рехабилитиране на обектите и съоръженията и за подобряване на безопасността, както и изграждане на нови обекти на електроразпределителната мрежа. В тази връзка осигуряването на необходимите технически условия на мрежата, гарантиращи нормални параметри на пренасяната електрическа енергия е задължение на [фирма], което е регламентирано в лицензията на дружеството, както и в разпоредбата на чл. 89, т. 5 от ЗЕ. Задължението за извършване на реконструкция на мрежата, осигуряващо присъединяване на производители от жалбоподателят произтича и от разпоредбата чл. 116, ал. 3 от ЗЕ, поради което съдът не приема изложените доводи в жалбата.

С оглед изложеното дотук, оспореното Решение № Ж-192/13.03.2020 г. на КЕВР се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София -град, III отделение, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Е. ЮГ Е. ЕИК[ЕИК], срещу Решение №Ж-192/13.03.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Е. ЮГ Е.[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: